เจ้าจงละทิ้งสิ่งที่ทำให้เจ้าเกิดความสงสัย (ว่าเป็นสิ่งที่ศาสนาอนุมัติให้หรือไม่) ไปสู่สิ่งที่จะไม่ทำให้เจ้าเกิดความสงสัย เพราะความสัจจริงคือความมั่นใจ ส่วนความมุสาคือความคลางแคลงใจ

จากอบู อัล-เฮารออ์ อัล-ซะอ์ดีย์ กล่าวว่า: ฉันได้กล่าวแก่อัล-ฮะซัน บิน อาลี เราะ
ฎิยัลลอฮุอันฮุมา ว่า: สิ่งใดบ้างที่คุณจดจำจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม? เขากล่าวว่า: ฉันได้จำจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า: "เจ้า
จงละทิ้งสิ่งที่ทำให้เจ้าเกิดความสงสัย (ว่าเป็นสิ่งที่ศาสนาอนุมัติให้หรือ
ไม่) ไปสู่สิ่งที่จะไม่ทำให้เจ้าเกิดความสงสัย เพราะความสัจจริงคือความมั่นใจส่วนความมุสาคือความคลางแคลงใจ" [เศาะฮีห์] [บันทึกโดย อัต-ติรมีซีย์ อัน-นะซาอีย์ และอะห์หมัด]

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บัญชาให้ละทิ้งถ้อยคำและการกระทำซึ่งมีข้อสงสัยว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งต้องห้ามหรือไม่? เป็นสิ่งต้องห้ามหรืออนุญาต? ตราบเท่าที่ไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ซึ่งท่านแน่ใจว่าสิ่งเหล่านั้นดีและเป็นที่อนุญาต เพราะจิตใจสงบสุขกับสิ่งเหล่านั้นและสงบลง และสิ่งใดที่สงสัยก็ทำให้ใจวิตกกังวลและเป็นทุกข์

http://www.sunnah.global/hadeeth/th/show/4564